

Omer Vilain over de tijd van toen

De zeedijk van Mariakerke

Toen Mariakerke in 1899 voor een tweede keer en definitieve keer bij Oostende geannexeerd werd, was ook de zeedijk één grote bouwverf ge worden.

Iedereen met wat geld die in het binnenland of in het noorden van Frankrijk woonde, wilde een villa — in de betekenis van een mooi herenhuis — op de zeedijk van Mariakerke-Bad bouwen. Bij het zien van prentkaarten van voor 1914 staat men versteld van wat er in een paar decennia werd gebouwd. Vooral met de aanleg van een mooie wandelweg op de zeedijk zelf was Mariakerke ook een luxe-verblijfplaats aan zee geworden. Die wandeldijk moest van Koning Leopold II zelfs zo vlug mogelijk verlengd

De zeedijk van Mariakerke in 1910.

worden naar Middelkerke.

Als men de zeedijkvilla's bekijkt, staat men toch verwonderd hoe men in korte tijd zoveel huizen kon bouwen die bestand waren tegen weer en wind. Het was niet zoals nu

dat men gevels moet hervoe-gen van nog geen veertig jaar oud om verder afbrokkelen te vermijden.

Schuilhuisje

We zochten een postkaart

op die de huizenrij van voor 1910 vanaf de Luikstraat tot rond de Northlaan laat zien. Op de dijk stond toen ook een schuilhuisje om de wandelaar af te schermten tegen de zon of de wind.

De zeedijk van Mariakerke in 1962.

De tweede kaart toont de zeedijk van Mariakerke in de jaren '60, toen enkele villa's hun laatste jaren kenden. Alle andere waren afgebroken omdat men moest meegaan met zijn tijd. Appartementen brachten bovendien meer op, want steeds meer mensen wilden een tweede verblijf aan zee, wat uiteraard hun goed recht is.

En zo is het voor de volledige kust. Sinds de Tweede Wereldoorlog herkent men Oostende, Middelkerke, Westende, Nieuwpoort-Bad en alle andere badplaatsen van de middenkust niet meer. We hebben er als kustbewoners mee leren leven en zo zal het steeds verder gaan. Hopelijk kan Bredene haar ongeschonden duinen behouden.